KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.6.2012 r.
COM(2012) 264 final

2012/0136 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji

UZASADNIENIE

Kontekst wniosku

Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rosji i Ukrainy.

Kontekst ogólny

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym a w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Obecnie obowiązujące środki zostały nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 954/2006 w sprawie przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rosji i Ukrainy.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Zainteresowane strony objęte postępowaniem miały możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

Aspekty prawne wniosku

Krótki opis proponowanych działań

W dniu 28 czerwca 2011 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rosji i Ukrainy. Załączony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady jest oparty na ustaleniach w sprawie trwałego charakteru kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody odnoszących się do przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Rosji i Ukrainy. W odniesieniu do Chorwacji ustalono, że ponowne wystąpienie szkody nie jest prawdopodobne w przypadku wygaśnięcia środków.

Proponuje się zatem, aby Rada przyjęła załączony wniosek w sprawie rozporządzenia przedłużającego o pięć lat obecnie obowiązujące środki w odniesieniu do przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Rosji i Ukrainy oraz kończącego postępowanie dotyczące przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji.

Podstawa prawna

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, a w szczególności jego ar. 11 ust. 2.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Unii, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku nie mają zastosowania.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu. W wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym nie przewiduje się innych możliwości.

Wpływ na budżet

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

2012/0136 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 9 ust. 2 i 4 oraz art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej („Komisja") przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wcześniejsze dochodzenia oraz obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 2320/1997[2] Rada nałożyła cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących między innymi z Rosji. Decyzją Komisji 2000/70/WE[3] przyjęto zobowiązanie od eksportera z Rosji. Rozporządzeniem (WE) nr 348/2000[4] Rada nałożyła cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji i Ukrainy. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1322/2004[5] ze względów ostrożności i w związku z antykonkurencyjnym zachowaniem w przeszłości niektórych producentów unijnych (zob. motyw 9 tego rozporządzenia) podjęto decyzję o zaprzestaniu stosowania obowiązujących środków nałożonych między innymi na przywóz z Rosji.

---

1 Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
2 Dz.U. L 322 z 25.11.1997, s. 1.
3 Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 78.
4 Dz.U. L 45 z 17.2.2000, s. 1.
5 Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 10.

(2) W następstwie dochodzenia przeglądowego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 258/2005[6] Rada zmieniła ostateczne środki nałożone rozporządzeniem (WE) nr 348/2000, uchyliła możliwość zwolnienia z ceł przewidzianą w art. 2 wspomnianego rozporządzenia i nałożyła cło antydumpingowe w wysokości 38,8 % na przywóz z Chorwacji oraz cło antydumpingowe w wysokości 64,1 % na przywóz z Ukrainy z wyjątkiem przywozu z przedsiębiorstwa Dnepropetrovsk Tube Works („DTW"), który podlegał cłu antydumpingowemu w wysokości 51,9 %.

(3) Decyzją 2005/133/WE[7] Komisja częściowo zawiesiła ostateczne cła antydumpingowe dotyczące Chorwacji i Ukrainy na okres dziewięciu miesięcy począwszy od dnia 18 lutego 2005 r. Wspomniane częściowe rozszerzenie zostało przedłużone na kolejny okres jednego roku rozporządzeniem Rady (WE) nr 1866/2005[8].

(4) Rozporządzeniem (WE) nr 954/2006[9] Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu pochodzących między innymi z Chorwacji, Rosji i Ukrainy, uchyliła rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, zakończyła przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących między innymi z Rosji, oraz zakończyła przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących między innymi z Chorwacji, Rosji i Ukrainy („ostatnie dochodzenie").

(5) W związku z powyższym obowiązują obecnie środki ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 954/2006, tj. 29,8 % dla przywozu z Chorwacji, 35,8 % dla przywozu z Rosji, z wyjątkiem przedsiębiorstw Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant i Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works (24,1 %), OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant i OAO Seversky Tube Works (27,2 %) oraz 25,7 % dla przywozu z Ukrainy, z wyjątkiem przedsiębiorstw OJSC Dnepropetrovsk Tube Works (12,3 %), CJSJ Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (25,1 %).

(6) W odniesieniu do przedsiębiorstw CJSC Nikopolosky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (NTRP) należy przypomnieć, że ich nazwy zostały zmienione w lutym 2007 r. odpowiednio na CJSC Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant[10]. Przedsiębiorstwo CJSC Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube następnie przestało istnieć jako osoba prawna, a wszystkie jej prawa i zobowiązania majątkowe i niemajątkowe zostały przejęte przez przedsiębiorstwo LLC Interpipe Niko Tube założone w grudniu 2007 r.

(7) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, stawka cła antydumpingowego w odniesieniu do grupy Interpipe została ponownie obliczona na

---

6 Dz.U. L 46 z 17.2.2005, s. 7.
7 Dz.U. L 46 z 17.2.2005, s. 46.
8 Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 1.
9 Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4.
10 Dz.U. L 288 z 30.11.2007, s. 34.

podstawie wyroku ETS z dnia 12 lutego 2012 r.[11] Obecnie obowiązujące cło dla tej grupy wynosi 17,7 %, jak określono w rozporządzeniu Rady (WE) XX/2012[12] wdrażającym wyrok ETS.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

(8) W dniu 28 czerwca 2011 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wszczęcie przeglądu wygaśnięcia („zawiadomienie o wszczęciu")[13] środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rosji i Ukrainy, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(9) Wniosek został złożony w dniu 29 marca 2011 r. przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („wnioskodawca") w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej unijnej produkcji niektórych rur i przewodów bez szwu. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego („PU").

(10) W następstwie przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa powyżej, Komisja wszczęła równolegle dwa częściowe przeglądy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczące przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Ukrainy i Rosji[14]. Te częściowe przeglądy wszczęto odpowiednio na wniosek jednej grupy producentów eksportujących na Ukrainie: grupy Interpipe i jednej grupy producentów eksportujących w Rosji: grupy TMK. Zakres obu przeglądów jest ograniczony do zbadania dumpingu wyłącznie w odniesieniu do wnioskodawców.

1.3. Dochodzenie

(11) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, jak również przedstawicieli państw wywozu, wnioskodawcę i producentów unijnych wskazanych we wniosku Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(12) Zważywszy na dużą liczbę zaangażowanych w dochodzenie producentów eksportujących z Rosji i Ukrainy, producentów unijnych i importerów, w zawiadomieniu o wszczęciu początkowo przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowej, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od wszczęcia postępowania i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

---

[11] Sprawa C-191/09 – Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP przeciwko Radzie.
[12] Dz.U. L XX z xx.yy.2012, s. x.
[13] Dz.U. L 187 z 28.6.2011, s. 16.
[14] Dz.U. C 223 z 29.7.2011, s. 8 i Dz.U. C 303 z 14.10.2011, s. 11.

(13) Biorąc pod uwagę, że tylko jeden producent eksportujący w Rosji i jeden producent eksportujący na Ukrainie dostarczyli informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu i wyrazili gotowość do dalszej współpracy ze służbami Komisji, podjęto decyzję o nieprzeprowadzaniu kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących w Rosji i na Ukrainie oraz o wysłaniu kwestionariusza do wyżej wspomnianych producentów. Następnie producent eksportujący w Rosji, który dostarczył informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu, postanowił zakończyć współpracę i nie przesyłać odpowiedzi na kwestionariusz dla producentów eksportujących z Rosji.

(14) Dziewiętnastu producentów unijnych dostarczyło informacje wymagane do wyboru próby i wyraziło gotowość do współpracy z Komisją. Na podstawie informacji otrzymanych od producentów unijnych Komisja, przed wszczęciem postępowania, dokonała tymczasowego wyboru próby obejmującej czterech producentów, których uznano za reprezentatywnych dla przemysłu unijnego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii. W następstwie uwag dotyczących dokonanego wyboru, otrzymanych w terminie 15 dni po wszczęciu postępowania, Komisja zastąpiła jednego z tymczasowo wybranych producentów innym producentem.

(15) Czterech importerów przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraziło gotowość do współpracy z Komisją. Dlatego też Komisja podjęła decyzję o nieprzeprowadzaniu kontroli wyrywkowej i o wysłaniu kwestionariusza do wyżej wspomnianych importerów.

(16) Kwestionariusze zostały zatem przesłane do czterech objętych próbą producentów unijnych, do czterech importerów oraz do wszystkich producentów eksportujących w trzech państwach, których dotyczy postępowanie, którzy się zgłosili.

(17) Żaden z producentów eksportujących z Rosji nie dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z powyższym uznaje się, że żaden producent eksportujący z Rosji nie współpracował w toku dochodzenia.

(18) Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziała jedna grupa producentów eksportujących na Ukrainie.

(19) Jeden eksportujący producent w Chorwacji odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(20) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od czterech objętych próbą producentów unijnych, trzech importerów i jednego użytkownika.

(21) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i wynikającej z niego szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

(a) Producenci unijni:

– Arcelor Mittal Tubular products Ostrava, Republika Czeska,

– Tenaris Dalmine S.p.A., Bergamo, Włochy i powiązane przedsiębiorstwo TGS UK, Aberdeen, Zjednoczone Królestwo,

– Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Hiszpania i powiązane przedsiębiorstwo Almesa, Barcelona, Hiszpania,

– V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf, Niemcy;

(b) Producent eksportujący w Chorwacji

– CMC Sisak d.o.o.;

(c) Producent eksportujący na Ukrainie:

– grupa Interpipe (OJSC Interpipe NTRP, Dniepropietrowsk, Ukraina, LLC Interpipe Niko Tube, Nikopol, Ukraina) i powiązane przedsiębiorstwa handlowe LLC Interpipe Ukraine, Dniepropietrowsk, Ukraina i Interpipe Europe SA, Lugano, Szwajcaria);

(d) Importerzy/użytkownicy:

– Castellan Maria & C s.p.s., San Dona di Piave, Włochy,

– TAL Group, Siderpighi, Pontenure, Piacenza, Włochy.

(22) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym" lub „ODP"). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca ODP („okres badany").

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(23) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w ostatnim dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia obecnie obowiązujących środków, tzn. są to niektóre rury i przewody bez szwu (*seamless pipes and tubes* – SPT) z żelaza lub stali o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (*Carbon Equivalent Value* - CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa[15], pochodzące z Chorwacji, Rosji i Ukrainy („produkt objęty postępowaniem"), obecnie objęte kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93.

(24) Produkt objęty postępowaniem posiada szeroki zakres zastosowań, m.in. jako przewody rurowe do transportu cieczy, w przemyśle budowlanym do palowania,

[15] CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym, 1967, dok. IIW IX-555-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa (IIW).

zastosowania w mechanice, jako rury gazowe, kotłowe oraz przewody i rury głębinowe („OCTG") wykorzystywane do wiercenia, rurowania i tubingu w przemyśle naftowym.

(25) W momencie dostarczenia do użytkowników rury i przewody bez szwu mają bardzo różne kształty. Mogą być one np. galwanizowane, gwintowane, dostarczane jako „green tubes" (tj. bez obróbki cieplnej), ze specjalnymi zakończeniami, o różnych przekrojach, przycięte na wymiar lub nie. Nie istnieją ogólnie przyjęte standardowe rozmiary rur, stąd też większość SPT jest wykonywana na zamówienie. Rury i przewody bez szwu są zazwyczaj łączone poprzez spawanie. W szczególnych przypadkach mogą one jednak być połączone gwintem lub wykorzystywane oddzielnie, chociaż pozostają spawalne. Dochodzenie wykazało, że wszystkie SPT posiadają jednakowe podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz jednakowe zastosowania podstawowe.

2.2. Produkt podobny

(26) Jak ustalono w poprzednich jak również w ostatnim dochodzeniu, przedmiotowe dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia potwierdziło, że produkt wywożony do Unii z Chorwacji, Rosji i Ukrainy, produkt wytwarzany i sprzedawany na krajowych rynkach Chorwacji, Rosji i Ukrainy oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo końcowe przeznaczenie, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

(27) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu po ewentualnym wygaśnięciu obowiązujących środków.

3.1. Uwagi wstępne

(28) W ODP całkowita zarejestrowana przez Eurostat wielkość przywozu SPT z Chorwacji, Rosji i Ukrainy wyniosła 42 723 tony, a jego udział w rynku unijnym wynosi 2,5 %.

(29) Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zastosowano tę samą metodykę co w trakcie ostatniego dochodzenia, o ile tylko okoliczności nie uległy zmianie lub informacje były dostępne. W przypadku braku współpracy, tak jak w przypadku Rosji, wykorzystano dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do Chorwacji i Ukrainy wykorzystano informacje udostępnione przez współpracujące przedsiębiorstwa oraz informacje ogólnodostępne.

3.2. Przywóz dumpingowy w ODP

3.2.1. Ogólna metodyka

(30) W odniesieniu do wszystkich współpracujących producentów w Chorwacji i na Ukrainie zastosowano ogólną metodykę opisaną poniżej. Przedstawione poniżej ustalenia dotyczące dumpingu dla każdego z krajów objętych postępowaniem opisują zatem jedynie elementy specyficzne dla każdego kraju wywozu. W odniesieniu do

Rosji, z uwagi na brak współpracy ze strony któregokolwiek z rosyjskich producentów eksportujących, ogólna analiza obejmująca obliczenie dumpingu, oparta została na najlepszych dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.2.2. Wartość normalna

(31) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, w odniesieniu do każdego współpracującego producenta, czy całkowita wielkość jego sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii.

(32) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży danego typu produktu na rzecz klientów niezależnych dokonana na rynku krajowym przez producenta eksportującego w ODP wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu wywożonego do Unii.

(33) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu może być rozpatrywana jako sprzedaż dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono odsetek sprzedaży krajowej z zyskiem każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w ODP.

(34) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży danego typu produktu na rynku krajowym zrealizowano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego typu była równa lub wyższa od jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną dla każdego typu produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego typu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.

(35) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ceny wyłącznie w krajowej sprzedaży z zyskiem dla danego typu w ODP.

(36) W przypadku, gdy nie dokonano żadnej sprzedaży krajowej danego typu produktu lub gdy sprzedaż krajowa danych typów produktu była niewystarczająca, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(37) W celu skonstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, kwoty poniesionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwoty zysku zostały ustalone, na podstawie art. 2 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące

produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez producenta eksportującego lub w oparciu o dostępne fakty.

3.2.3. Cena eksportowa

(38) We wszystkich przypadkach, kiedy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych odbiorców w Unii, cena eksportowa ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie płaconych lub należnych.

3.2.4. Porównanie

(39) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową współpracującej grupy producentów eksportujących zostało dokonane na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.2.5. Margines dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących.

(40) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego typu produktu na podstawie ceny ex-work dla każdego współpracującego przedsiębiorstwa.

3.3. Chorwacja

(41) W ODP całkowita wielkość przywozu rur i przewodów bez szwu przez przedsiębiorstwo CMC Sisak, które jest jedynym producentem eksportującym tego produktu w Chorwacji, stanowiła mniej niż 1 % całkowitej konsumpcji w Unii.

3.3.1. Wartość normalna

(42) W wyniku dochodzenia ustalono, że o ile sprzedaż krajowa produktu objętego postępowaniem była reprezentatywna zgodnie z powyższymi motywami 30 i 31, sprzedaż nie była dokonana w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym wartość normalna dla współpracującego producenta została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(43) W rezultacie wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztów produkcji, do których dodano uzasadnioną kwotę zysku oraz kosztów ogólnych i administracyjnych w oparciu o dostępne fakty.

3.3.2. Cena eksportowa

(44) Współpracujący producent dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio lub poprzez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii do niezależnych klientów w Unii. Ceny eksportowe zostały zatem ustalone na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych od pierwszego niezależnego klienta w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. Porównanie

(45) Porównanie skonstruowanej wartości normalnej i ceny eksportowej zostało przeprowadzone na podstawie ceny ex-works.

(46) W celu zapewnienia prawidłowego porównania na tym samym poziomie handlu wzięto pod uwagę różnice, które wpływają na porównywalność cen. Dokonano zatem dostosowania w odniesieniu do kosztów transportu, bonifikat i rabatów, prowizji oraz kosztów kredytów, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.3.4. Margines dumpingu

(47) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej konstruowanej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową stosowaną w wywozie do Unii. Porównanie to wykazało istnienie podczas ODP znacznego dumpingu wynoszącego ponad 60 %.

3.4. Rosja

(48) Według danych Eurostatu podczas ODP łączna wielkość przywozu z Rosji rur i przewodów bez szwu wynosiła 10 785 ton, a jego udział w rynku unijnym wynosi 1 %.

3.4.1. Wartość normalna

(49) Jak wspomniano powyżej, wobec braku współpracy producentów eksportujących w Rosji, w celu ustalenia, czy w ODP miał miejsce dumping, konieczne było oparcie się na dostępnych faktach. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i wobec braku danych, które powinny być zawarte w kwestionariuszu, wartość normalna została obliczona na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu oraz w okresowych publikacjach Metal Expert w odniesieniu do podstawowej jakości rur bez szwu wykańczanych na gorąco.

(50) W odniesieniu do cen gazu w Rosji stwierdzono, że należy dokonać dostosowania na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy w ostatnim dochodzeniu zostały nałożone środki[16]. W obecnym dochodzeniu wartość normalna została jednak ustalona bez rozważenia, czy niezbędne jest dostosowanie ze względu na koszty gazu poniesione przez rosyjskich producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wynika to z faktu, że, jak wskazano w motywie 53 poniżej, już wykorzystanie niedostosowanych kosztów produkcji wyraźnie pokazuje, że w ciągu ODP wystąpił dumping. W rezultacie, biorąc pod uwagę to, że celem przeglądu wygaśnięcia jest ustalenie, czy w przypadku uchylenia środków zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, aby określić, czy aktualnie obowiązujące środki należy utrzymać czy uchylić, uznano, że nie ma konieczności badania, czy w omawianym przypadku uzasadnione jest dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

3.4.2. Cena eksportowa

[16] Zob. motywy 87 i 94 – 99 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4).

(51) Średnia cena eksportowa została obliczona na podstawie podanej przez Eurostat wartości CIF dla odpowiadających typów rur bez szwu wykańczanych na gorąco.

3.4.3. Porównanie

(52) Wobec braku zweryfikowanych danych w kwestionariuszach, porównanie między wartością normalną a ceną eksportową zostało przeprowadzone przy wykorzystaniu danych znajdujących się we wniosku, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.4.4. Margines dumpingu

(53) Zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego typu produktu na podstawie porównania obliczonej średniej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Unii. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu wynoszącego 38,4 %, czyli wyższego od marginesu dumpingu na poziomie 35,8 % ustalonego w ostatnim dochodzeniu.

3.5. Ukraina

(54) W toku obecnego dochodzenia przeglądowego spośród trzech znanych producentów eksportujących z Ukrainy tylko jedna grupa producentów eksportujących – grupa Interpipe – współpracowała z Komisją. Od tego producenta eksportującego pochodzi około 70 % całkowitej produkcji SPT na Ukrainie i ponad 80 % łącznego wywozu z Ukrainy do Unii Europejskiej. Podczas ODP udział wywozu z Ukrainy do Unii wynosił mniej niż 2 % unijnej konsumpcji.

3.5.1. Wartość normalna

(55) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa produktu podobnego jest reprezentatywna zgodnie z powyższymi motywami 31–33. W związku z tym wartość normalna została ustalona zgodnie z motywami 34–37 powyżej.

(56) W odniesieniu do cen energii na Ukrainie stwierdzono, że należy dokonać dostosowania na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w przypadku gdy w ostatnim dochodzeniu zostały nałożone środki[17]. W obecnym dochodzeniu wartość normalna została jednak ustalona bez rozważenia, czy niezbędne było dostosowanie ze względu na koszty energii poniesione przez ukraińskich producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wynika to z faktu, że, jak wskazano w motywie 61 poniżej, już wykorzystanie niedostosowanych kosztów produkcji wyraźnie pokazuje, że w ciągu ODP wystąpił dumping. W rezultacie, biorąc pod uwagę to, że celem przeglądu wygaśnięcia jest ustalenie, czy zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków, aby określić, czy aktualnie obowiązujące środki należy utrzymać, czy uchylić, uznano, że nie ma konieczności badania, czy w omawianym przypadku uzasadnione jest dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

[17] Zob. motywy 119–127 rozporządzenia (UE) nr 954/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006).

3.5.2. Cena eksportowa

(57) Grupa Interpipe wywoziła produkt objęty postępowaniem poprzez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Ceny eksportowe ustalono zatem zgodnie z motywem 38.

3.5.3. Porównanie

(58) Wartość normalną i cenę eksportową grupy Interpipe porównano zgodnie z motywem 39. Na tej podstawie w stosownych i uzasadnionych przypadkach dokonano dostosowania ze względu na koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, koszty dodatkowe oraz koszty kredytu i prowizji.

3.5.4. Margines dumpingu

(59) Margines dumpingu został obliczony zgodnie z motywem 40.

(60) Podobnie jak w ostatnim dochodzeniu i zgodnie z przyjętym przez instytucje sposobem postępowania obliczono jeden margines dumpingu dla całej grupy. W ramach metody zastosowanej w tym celu wielkość dumpingu obliczono dla każdego poszczególnego producenta eksportującego, a następnie ustalono średnią ważoną stawkę dumpingu dla grupy jako całości. Należy zauważyć, że metodyka ta różniła się od metodyki stosowanej w ostatnim dochodzeniu, gdzie obliczenia dumpingu dokonano przez połączenie całej produkcji, rentowności oraz sprzedaży w Unii dokonywanej przez jednostki produkcyjne. Zmiana okoliczności, która uzasadnia modyfikację metodyki, wynika ze zmian w strukturze organizacyjnej grupy, która umożliwia identyfikację producenta w grupie w odniesieniu do sprzedaży i produkcji.

(61) Porównanie wykazało istnienie dumpingu na poziomie przekraczającym 10 % w przypadku współpracującej grupy producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz do Unii w ODP.

4. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

4.1. Uwagi wstępne

(62) Z powyższych rozważań wynika, że dumping utrzymywał się podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Poniżej analizowane jest zatem prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

4.1.1. Chorwacja

(63) Jak wspomniano powyżej w motywie 46, stwierdzono istnienie znacznego marginesu dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Właściciel przedsiębiorstwa producenta eksportującego zdecydował jednak następnie o jego sprzedaży, w konsekwencji czego producent eksportujący zaprzestał przyjmowania nowych zamówień jesienią 2011 r. i zakończył wszelką produkcję SPT w końcu 2011 r. W związku z tym począwszy od roku 2012 w Chorwacji nie prowadzi się produkcji rur i przewodów bez szwu, a wywóz w okresie po ODP dotyczył bardzo ograniczonych ilości.

(64) Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwo, które produkowało na zamówienie, nie posiada znaczących zapasów. W istocie, z uwagi na duże zróżnicowanie rur i wysokie koszty, utrzymywanie dużych zapasów nie pozwala na osiągnięcie korzyści gospodarczych.

(65) W związku z powyższym oraz uwzględniając fakt, że proces sprzedaży przedsiębiorstwa nadal jest w toku, kontynuacja dumpingu w przypadku SPT pochodzących z Chorwacji jest bardzo mało prawdopodobna w perspektywie krótko- i średnioterminowej.

4.1.2. Rosja

4.1.2.1. Uwagi wstępne

(66) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

(67) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne w Rosji, atrakcyjność rynku unijnego i rynków pozostałych państw trzecich.

4.1.2.2. Wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Rosji

(68) Po nałożeniu ostatecznych środków w czerwcu 2006 r. oraz ich zmianie w sierpniu 2008 r.[18] skala przywozu deklarowanego jako pochodzący z Rosji stopniowo zmniejszała się i utrzymała się na niskim poziomie do końca ODP.

(69) W tym samym okresie ceny przywozu po cenach dumpingowych z Rosji pozostawały na stosunkowo niskim poziomie.

4.1.2.3. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji

(70) W odniesieniu do całkowitych mocy produkcyjnych SPT w Rosji, wobec braku sprawdzonych danych, różne ogólnie dostępne źródła informacji wskazują na dużą nadwyżkę mocy produkcyjnych w stosunku do popytu na rynku krajowym.

(71) Jakkolwiek udział Rosji w rynku UE nie przekracza znacznie 1 %, jej szacowane zainstalowane moce produkcyjne są bliskie 4 mld ton rocznie. Szacuje się, że rosyjski przemysł wykorzystuje tylko około 70 % swoich mocy produkcyjnych. Po odjęciu znanej krajowej konsumpcji oraz wielkości wywozu na inne rynki, zgodnie z rosyjskimi danymi statystycznymi w dziedzinie eksportu, obecne wolne moce produkcyjne przekraczają 1 mln ton rocznie, co stanowi prawie 65 % konsumpcji UE. Pomimo aktualnej nadwyżki mocy produkcyjnych z informacji przedstawionych przez skarżącego, które nie zostały zakwestionowane przez zainteresowane strony, wynika, że w nadchodzących latach rosyjskie moce produkcyjne mogą zostać zwiększone. Jeden producent eksportujący w Rosji twierdził, że działa na wyższym poziomie mocy produkcyjnych i nie zamierza ich powiększać w najbliższej przyszłości. Twierdził on także, że zgodnie z wiarygodnymi publikacjami nt. rynku wykorzystanie mocy produkcyjnych rosyjskiego przemysłu SPT jest „wysokie” a wielkość produkcji w

[18] Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 1.

Rosji produktu objętego postępowaniem odpowiada krajowej konsumpcji. Powyższe informacje podane przez przedsiębiorstwo nie były jednak zawarte w dokumentacji i nie mogły zostać zweryfikowane, ponieważ przedsiębiorstwo zdecydowało się nie współpracować w postępowaniu. Ponadto użyte w podanej publikacji określenie „wysokie" nie zostało wyrażone liczbowo i nie można zatem formułować wniosków na jego podstawie. Dlatego też uwagi dotyczące poziomów produkcji i konsumpcji w Rosji produktu objętego postępowaniem nie zmniejszają znaczenia istnienia znacznych wolnych mocy produkcyjnych w Rosji. Należy zauważyć, że informacja dotycząca istniejących mocy produkcyjnych szacowanych na niemal 4 mln ton rocznie, podana po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom, nie została zakwestionowana.

4.1.2.4. Atrakcyjność rynku unijnego i pozostałych rynków państw trzecich.

(72) Jak wspomniano powyżej, na rynku krajowym Rosji istnieje istotna nadwyżka mocy produkcyjnych, wskazująca na silną i naturalną potrzebę znalezienia alternatywnych rynków, które mogłyby wchłonąć tę nadwyżkę.

(73) Rynek unijny jest jednym z największych światowych rynków i nadal się powiększa. Na podstawie informacji zebranych w toku dochodzenia jest również jasne, że rosyjskie przedsiębiorstwa wykazały duże zainteresowanie rozwijaniem swojej obecności na jednym z największych rynków na świecie oraz utrzymaniem znacznego udziału w rynku unijnym. Jeden producent eksportujący w Rosji twierdził, że podstawą dla ustaleń dotyczących występowania dumpingu oraz prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody powinny być informacje, o których przekazanie proszono w zawiadomieniu o wszczęciu, i że ustaleń tych nie powinno się dokonywać w oparciu o dostępne fakty. Podejmując decyzję o zaprzestaniu współpracy, ten producent eksportujący stwierdził jednak, że ze względu na procesy związane z wewnętrzną reorganizacją udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zawierałyby informacje przekazane po wszczęciu, nie mogłoby zostać wykorzystane do określenia w jego przypadku, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuowania lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz czy okoliczności zmieniły się w stopniu uzasadniającym przegląd poziomu środków. Uznano zatem, że informacje te nie mogłyby zostać wykorzystane.

4.1.2.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

(74) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że przywóz z Rosji w dalszym ciągu dokonywany jest po cenach dumpingowych i że istnieje duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu. Biorąc pod uwagę obecne i potencjalne wolne moce produkcyjne w Rosji oraz fakt, że rynek unijny jest jednym z największych rynków na świecie, cechującym się atrakcyjnym poziomem cen, można stwierdzić, że rosyjscy eksporterzy prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wywóz do Unii po cenach dumpingowych, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.

4.1.3. Ukraina

4.1.3.1. Uwagi wstępne

(75) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP (motywy 54–61 powyżej) zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

(76) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Ukrainy, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne na Ukrainie, atrakcyjność rynku unijnego i rynków pozostałych państw trzecich.

4.1.3.2. Wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Ukrainy

(77) Po nałożeniu ostatecznych środków w czerwcu 2006 r. przywóz z Ukrainy znacznie spadł i pozostawał na stosunkowo niskim poziomie, tj. poniżej 2 % udziału w rynku unijnym. W tym samym okresie ceny przywozu po cenach dumpingowych z Ukrainy pozostawały na stosunkowo niskim poziomie. Stwierdzono ponadto, że średnie ceny sprzedaży w wywozie na rynki inne niż rynek Unii, na których nie są stosowane żadne cła antydumpingowe, znajdują się na podobnym lub niższym poziomie niż ceny sprzedaży do UE.

4.1.3.3. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne na Ukrainie

(78) Zgodnie z ogólnodostępnymi informacjami całkowite szacowane zdolności produkcyjne trzech głównych ukraińskich producentów SPT wynoszą około 1,5 mln ton rocznie, co oznacza, że są prawie równe całkowitej wielkości konsumpcji w UE.

(79) Chociaż udział Ukrainy w rynku w UE wynosi nieco poniżej 2 %, szacowane wolne moce produkcyjne na Ukrainie wynoszą 50 %, tj. 750 000 ton rocznie, co stanowi niemal połowę unijnej konsumpcji.

4.1.3.4. Atrakcyjność rynku unijnego i pozostałych rynków trzecich

(80) Dochodzenie potwierdziło, że wszyscy trzej główni ukraińscy producenci SPT eksportują do Unii produkt objęty postępowaniem. W dochodzeniu ustalono ponadto, że strona współpracująca prowadzi wywóz do Unii po cenach dumpingowych. Ogólnodostępne informacje wskazują ponadto, że inni ważni ukraińscy producenci eksportują do Unii SPT po cenach niższych od cen współpracującego przedsiębiorstwa.

4.1.3.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

(81) Biorąc pod uwagę fakt, że przywóz z Ukrainy w dalszym ciągu dokonywany jest po cenach dumpingowych i że sprzedaż eksportowa na inne rynki eksportowe niż rynek UE prowadzona jest po podobnych lub nawet niższych cenach od cen unijnych, a także uwzględniając znaczne wolne moce produkcyjne na Ukrainie oraz fakt, że rynek unijny jest jednym z największych rynków na świecie, można stwierdzić, że w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych ukraińscy eksporterzy prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wywóz do Unii po cenach dumpingowych.

4.2. Wniosek

(82) W związku z powyższym stwierdza się, że istnieje poważne i realne ryzyko kontynuacji dumpingu w odniesieniu do rur i przewodów bez szwu pochodzących z Ukrainy i Rosji, gdyby istniejące środki antydumpingowe wygasły. Szczególne okoliczności, które określono w odniesieniu do Chorwacji, prowadzą natomiast do wniosku, że nie istnieje ryzyko dalszego stosowania dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu rur i przewodów bez szwu pochodzących z Chorwacji.

5. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

(83) W Unii SPT produkowane są przez 19 producentów lub grup producentów, którzy stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(84) Jak wskazano w motywie 14, próba składająca się z czterech producentów lub grup producentów została dobrana spośród poniższych 19 producentów unijnych, którzy przedłożyli wymagane informacje.

- Arcelor Mittal Tubular Products Ostrava, Republika Czeska,
- Arcelor Mittal Tubular Products Roman S.A., Rumunia,
- Benteler Stahl/Rohr GmbH, Niemcy,
- Huta Batory, Polska,
- Ovako Steel AB, Szwecja,
- Productos Tubulares S.A., Hiszpania
- Rohrwerk Max Hütte GmbH, Niemcy,
- Rurexpol Sp. z o.o., Polska,
- Silcotub, Rumunia,
- Tenaris Dalmine S.p.A., Bergamo, Włochy,
- Tubos Reunidos SA, Amurrio, Hiszpania,
- TMK Artrom, Rumunia,
- Valcovny Trub Chomutov, Republika Czeska,
- Vallourec Mannesmann Oil and Gas, Francja,
- Vitkovice Valcovnatrub AS, Republika Czeska,
- V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf, Niemcy
- V & M, Francja,
- Voest Alpine Tubulars, Austria,
- Zeleziarne Podbrezova, Republika Słowacka.

(85) Należy zauważyć, że czterech objętych próbą producentów unijnych reprezentowało 30 % łącznej produkcji unijnej w ODP i 35 % łącznej sprzedaży na rynku unijnym, podczas gdy wyżej wymienionych 19 producentów unijnych reprezentowało 100 % łącznej produkcji unijnej w ODP, co jest uważane za reprezentatywne dla całej produkcji unijnej.

6. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

6.1. Konsumpcja na rynku unijnym

(86) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu do UE.

(87) Na podstawie tych danych ustalono, że między 2008 r. a ODP konsumpcja unijna spadła o 34 % z 2 597 110 ton do 1 724 743 ton. Konsumpcja w 2008 r. była bardzo wysoka, co można wytłumaczyć faktem, że wysokie ceny ropy i gazu w 2008 r. sprzyjały inwestycjom w tych sektorach, co spowodowało wzrost popytu. Cały spadek miał miejsce w 2009 r., kiedy to konsumpcja spadła o prawie 50 %. Po 2009 r. konsumpcja ponownie zaczęła rosnąć i tendencja ta trwała do ODP.

	2008	2009	2010	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	2 597 110	1 345 551	1 609 118	1 724 743
Indeks	100	52	62	66

6.2. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

6.2.1. Kumulacja

(88) W poprzednich dochodzeniach przywóz SPT pochodzących z Chorwacji, Rosji i Ukrainy oceniono w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy ocena łączna byłaby również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.

(89) Odnośnie do powyższego stwierdzono, że ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego państwa przekracza poziom *de minimis*. W odniesieniu do ilości przeprowadzono prospektywną analizę prawdopodobnych wielkości wywozu z każdego państwa w przypadku uchylenia środków. Wykazała ona, że przywóz z Rosji i Ukrainy, w przeciwieństwie do przywozu z Chorwacji, prawdopodobnie wzrósłby do poziomu znacznie przewyższającego poziom w ODP i z pewnością przekroczyłby próg nieistotności w przypadku uchylenia środków. W odniesieniu do Chorwacji stwierdzono, że w okresie badanym przywóz do Unii był nieznaczny, a produkcji nawet całkowicie zaprzestano po ODP. Nie jest więc zatem prawdopodobne, że w perspektywie krótkoterminowej sytuacja ta ulegnie zmianie.

(90) Biorąc pod uwagę fakt, że wielkość przywozu z Chorwacji po cenach dumpingowych w ciągu ODP była niewielka i że jego wzrost nie jest prawdopodobny z przyczyn, które opisano w motywie 88 powyżej, uznano, że kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie zostały spełnione w odniesieniu do przywozu z Chorwacji.

(91) W zakresie przywozu z trzech państw, których dotyczy postępowanie, w toku dochodzenia ustalono, że SPT przywożone z tych państw były podobne pod względem podstawowych cech fizycznych i technicznych. Ponadto różne typy przywożonych SPT były wymienne z typami produkowanymi w Unii oraz były wprowadzane do obrotu w Unii w tym samym okresie. W świetle powyższych ustaleń uznano, że SPT

przywożone z państw, których dotyczy postępowanie, konkurowały z SPT produkowanymi w Unii.

(92) W związku z powyższym uznano, że kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w przypadku Rosji i Ukrainy. Przywóz z tych dwóch państw został zatem zbadany w sposób łączny. Ponieważ kryteria wskazane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności określone tam warunki konkurencji między produktami przywożonymi, nie zostały spełnione w przypadku Chorwacji, przywóz pochodzący z tego państwa został zbadany indywidualnie.

6.3. Przywóz z Rosji i Ukrainy

6.3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu

(93) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Ukrainy zmniejszyła się w okresie badanym o 47 %. Dokładniej rzecz ujmując, największy spadek o 44 % miał miejsce w 2009 r. a od tego czasu przywóz zmniejszył się nieznacznie: z 40 611 do 38 108 ton. Należy postrzegać to w kontekście malejącej konsumpcji.

(94) Udział przywozu z Rosji i z Ukrainy w rynku zmniejszył się z 2,7 % do 2,2 % w okresie badanym.

(95) Jeśli chodzi o średnie ważone ceny przywozu SPT, to spadły one w 2009 r. o 15 punktów procentowych, a następnie ponownie wzrosły, by osiągnąć w ODP ten sam poziom co w 2008 r. Ten spadek i następujący po nim wzrost odpowiadały zasadniczo tendencjom w zakresie kosztu surowców.

	2008	2009	2010	ODP
Import (w tonach)	72 328	40 611	39 505	38 108
Indeks	100	56	55	53
Udział w rynku w %	2,8 %	3,0 %	2,5 %	2,2 %
Indeks	100	111	93	88
Cena importowa	741, 03	627,66	649,96	734,22
Indeks	100	85	88	99

6.3.2. Podcięcie cenowe

(96) Wobec braku współpracy rosyjskich producentów eksportujących podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu z Rosji musiało zostać określone na podstawie statystyk importowych w podziale na kody CN i przy wykorzystaniu informacji zgromadzonych na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu z Ukrainy ustalono przy wykorzystaniu cen eksportowych

współpracującego producenta eksportującego na Ukrainie, bez cła antydumpingowego. Odpowiednimi cenami sprzedaży przemysłu unijnego były ceny oferowane niezależnym klientom, dostosowane w koniecznych przypadkach do poziomu ceny ex-works. W ODP margines podcięcia dla przywozu SPT pochodzących z Rosji i Ukrainy wynosił, z pominięciem cła antydumpingowego, od 20,4 % do 55,4 %.

6.4. Przywóz z Chorwacji

6.4.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Chorwacji

(97) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chorwacji zwiększyła się o 133 % w okresie badanym. Przywóz w 2008 r. był bardzo niewielki, następnie wzrastał aż do 2010 r., a w ODP ponownie nieznacznie spadł. Ogólnie poziom przywozu z Chorwacji utrzymywał się na bardzo niskim poziomie w całym okresie badanym.

(98) Udział przywozu z Chorwacji w rynku wzrósł w okresie badanym z 0,1 % do 0,3 %.

(99) Ceny importowe stopniowo obniżały się o 23 % w okresie badanym.

	2008	2009	2010	ODP
Przywóz *indeks*	100	153	251	233
Udział w rynku w %	0,1 %	0,2 %	0,3 %	0,3 %
Cena importowa *indeks*	100	89	74	77

6.4.2. Podcięcie cenowe

(100) Podcięcie cenowe określono przy wykorzystaniu cen eksportowych współpracującego producenta z Chorwacji, bez cła antydumpingowego, oraz ustalono, że wyniosło ono 29,3 %. Wobec braku innego producenta eksportującego z Chorwacji wniosek ten ma zastosowanie do całego państwa.

6.5. Inne państwa objęte środkami antydumpingowymi

(101) Według danych Eurostatu wielkość przywozu SPT pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, jak określono w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 926/2009[19], zmniejszyła się w okresie badanym o 80 %.

(102) Udział chińskiego przywozu w rynku zmniejszył się z 20,5 % w 2008 r. do 3,1 % w ODP.

7. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

[19] Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 19.

(103) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na przemysł unijny.

7.1. Uwagi wstępne

(104) Ze względu na fakt, że w odniesieniu do przemysłu unijnego („PU") zastosowano kontrolę wyrywkową, oceny szkody dokonano zarówno na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu unijnego, jak określono w motywie 57, jak i na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie objętych próbą producentów unijnych.

(105) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce, wydajność, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu unijnego, natomiast te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów unijnych.

7.2. Dane dotyczące przemysłu unijnego

(a) Produkcja

(106) Produkcja przemysłu unijnego spadła między 2008 r. i ODP o 16 %, tj. z 3 479 266 ton do 2 917 325 ton. Wielkość produkcji spadła znacząco – o 43 % w 2009 r. w wyniku światowego spowolnienia gospodarczego. Wraz ze zwiększeniem popytu wzrosła ona w 2010 r. i w ODP, zwiększając się o 27 % między 2009 r. a ODP, ale nie powróciła już do poziomu z 2008 r. Wielkość produkcji wykazywała podobne tendencje jak konsumpcja, lecz zmniejszyła się w mniejszym stopniu niż konsumpcja na rynku unijnym w związku z popytem na rynkach poza UE.

PU	2008	2009	2010	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	3 479 266	1 979 967	2 675 053	2 917 325
indeks	100	57	77	84

(b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(107) Moce produkcyjne pozostawały w okresie badanym na stałym poziomie. Ponieważ produkcja spadła o 16 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się z 80 % w 2008 r. do 67 % w ODP. Główny spadek z 80 % do 45 % miał jednak miejsce w 2009 r. i wynikał ze zmniejszenia wielkości produkcji. W 2010 r. i w ODP wykorzystanie mocy produkcyjnych systematycznie rosło.

PU	2008	2009	2010	ODP
Moce produkcyjne	4 334 520	4 378 520	4 332 520	4 357 520
indeks	100	101	100	101

Wykorzystanie mocy produkcyjnych	80 %	45 %	62 %	67 %
indeks	100	56	77	83

(c) Zapasy

(108) W odniesieniu do zapasów należy stwierdzić, że znaczna większość produkcji odbywa się na zamówienie. W związku z tym, o ile poziom zapasów producentów objętych próbą zmniejszył się znacząco w 2009 r. po czym, przy nieznacznych wahaniach w 2010 r., wzrósł w ODP niemal do poziomu z 2008 r., uważa się, że w tym przypadku zapasy nie stanowią właściwego wskaźnika szkody.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	106 078	82 788	107 490	104 184
indeks	100	78	101	98

(d) Wielkość sprzedaży

(109) Sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o 21 % między 2008 r. a ODP. Po spadku o 42 % w 2009 r., wielkość sprzedaży wzrastała ponownie o 21 punktów procentowych do ODP. Zmiana ta jest zgodna ze zmianą konsumpcji na rynku unijnym, która zmniejszyła się o 48 % między 2009 r. a ODP w wyniku pogorszenia się koniunktury gospodarczej, a następnie zaczęła rosnąć.

PU	2008	2009	2010	ODP
Sprzedaż na rzecz niepowiązanych podmiotów w Unii (w tonach)	1 445 070	841 514	1 060 349	1 135 572
Indeks	100	58	73	79

(e) Udział w rynku

(110) Przemysł unijny stopniowo zwiększał swój udział w rynku od 2008 r. do ODP. Wzrost ten spowodowany jest głównie wpływem środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej po 2009 r. Przedstawiony poniżej udział w rynku to udział całkowitej sprzedaży PU, zarówno na rzecz powiązanych jak i niepowiązanych odbiorców w Unii jako procent konsumpcji w UE.

PU	2008	2009	2010	ODP
Udział w rynku	70,2 %	78,7 %	84,5 %	85,2 %
Indeks	100	112	120	121

(f) Wzrost

(111) Między 2008 r. i ODP, gdy konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 34 %, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła tylko o 21 %. PU zwiększył tym samym swój udział w rynku, podczas gdy udział przywozu z Rosji i z Ukrainy zmniejszył się w tym samym okresie o 0,6 %.

(g) Zatrudnienie

(112) Między 2008 r. a ODP poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 8 %. Spadek rozpoczął się w 2009 r. i trwał w 2010 r. natomiast w ODP ponownie nastąpił wzrost o 11 % w stosunku do 2010 r. Pokazuje to, że przemysł unijny był w stanie dostosować się do nowej sytuacji rynkowej.

PU	2008	2009	2010	ODP
Zatrudnienie	14 456	13 131	12 073	13 368
indeks	100	91	84	92

(h) Wydajność

(113) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja na ekwiwalent pełnego czasu pracy („EPC") w ujęciu rocznym, podlegała wahaniom w okresie badanym.

PU	2008	2009	2010	ODP
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	240,7	150,8	221,6	218,2
indeks	100	63	92	91

(i) Wielkość marginesu dumpingu

(114) Jeśli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na PU, wpływ ten nie może być uznany za nieznaczny, biorąc pod uwagę ogólną wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie.

7.3. Dane dotyczące producentów unijnych objętych próbą

(j) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

(115) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyły się o 13 % między 2008 r. i ODP. Ceny wzrosły nieznacznie w 2009 r., po czym spadły o 17 % w 2010 r. W ODP ceny wzrosły nieznacznie w porównaniu z poziomem z 2010 r. Ta dynamika cen jest związana z faktem, że w 2008 r. bardzo wysokiemu popytowi towarzyszyły wysokie ceny surowców, czego skutkiem były wyższe ceny sprzedaży. Skutki tej sytuacji były nadal odczuwalne w pierwszej połowie 2009 r. Począwszy od drugiej połowy 2009 r. popyt znacząco się zmniejszył, a ceny spadły w następstwie obniżenia się cen surowców. W ODP spadek cen wydawał się być wstrzymany.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP

Średnia cena jednostkowa sprzedaży w UE (EUR/tonę)	1 286	1 300	1 086	1 115
Indeks	100	101	84	87

(k) Płace

(116) Między 2008 r. a ODP średnie wynagrodzenie w przeliczeniu na EPC zmniejszyło się o 12 % w okresie badanym. Nie należy jednak z tego wyciągać żadnych merytorycznych wniosków.

(l) Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

(117) Inwestycje w sektorze SPT wzrosły o 24 % w okresie badanym. Inwestycje były znaczne i wyniosły ponad 100 mln EUR w ODP. Sektor SPT jest przemysłem kapitałochłonnym, w którym utrzymanie pozycji konkurencyjnej wymaga od producenta znacznych inwestycji w linie produkcyjne. Dochodzenie wykazało, że inwestycji dokonano w celu utrzymania mocy produkcyjnych na dotychczasowym poziomie, a nie w celu zwiększenia wielkości produkcji. Ustalono również, że producenci objęci próbą nie mieli trudności z pozyskiwaniem kapitału w okresie badanym.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP
Inwestycje (w tys. EUR)	83 334	91 330	101 775	103 635
indeks	100	110	122	124

(m) Rentowność na rynku UE

(118) Mimo że rentowność w okresie badanym spadła o 66 %, producentom objętym próbą udało się osiągnąć zyski w całym okresie badanym. Zyski osiągnięte od 2008 r. do ODP przewyższały zysk docelowy wynoszący 3 %, o którym mowa w ostatnim dochodzeniu. Rok 2008 był bardzo dobrym rokiem, w którym osiągnięto wysokie zyski. W 2009 i 2010 r. rentowność spadła o 50 % w porównaniu z rokiem poprzednim, ale w ODP rentowność wzrosła ponownie o 35 % w porównaniu z poziomem z 2010 r. i wyniosła 6,6 %. Przemysłowi unijnemu udało się dostosować się do spadku popytu w UE, do czego przyczynił się trwały światowy popyt dotyczący producentów objętych próbą, który umożliwił im zmniejszenie udziału stałych kosztów. Spadek rentowności po 2008 r. wynika z kryzysu gospodarczego, który spowodował znaczny spadek popytu, spadek cen oraz zmniejszenie wielkości produkcji, co miało negatywny wpływ na koszty produkcji.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP
Rentowność na rynku UE (%)	19,7 %	9,6 %	4,9 %	6,7 %
indeks	100	49	25	34

(n) Zwrot z inwestycji

(119) Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako całkowity zysk przyniesiony przez działalność związaną z SPT w ujęciu procentowym wartości księgowej netto aktywów bezpośrednio i pośrednio związanych z produkcją SPT, był ogólnie zgodny z wyżej opisanym trendem rentowności w całym okresie badanym i pozostał dodatni w całym okresie badanym. ROI spadł o 80 % w okresie badanym, ale w ODP wzrósł ponownie o 50 % w stosunku do 2010 r.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP
ROI (w %)	30 %	7 %	4 %	6 %
indeks	100	23	13	20

(o) Przepływy pieniężne

(120) Sytuacja w zakresie przepływów pieniężnych pogorszyła się znacznie między 2008 r. a ODP, gdy spadły one o 93 %. Tendencja w zakresie przepływów pieniężnych nie kształtowała się zgodnie z tendencją dotyczącą rentowności, co można tłumaczyć wysokim kosztem spadku wartości, typowym dla tego kapitałochłonnego przemysłu.

Producenci objęci próbą	2008	2009	2010	ODP
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	466 198	345 152	45 562	33 614
indeks	100	74	10	7

(p) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(121) O ile wskaźniki przeanalizowane powyżej wskazują, że przemysł unijny odczuł pogorszenie się koniunktury gospodarczej, ponieważ zmniejszyły się wielkość sprzedaży, wielkość produkcji, ROI i przepływy pieniężne, wskaźniki te wskazują również, że przemysł unijny dostosował swoją infrastrukturę produkcyjną, aby lepiej sprostać nowej sytuacji gospodarczej oraz być w stanie wykorzystać możliwości na rynku UE i poza UE, szczególnie w segmentach, w których można osiągnąć wysokie marże zysku. Poprawa sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego po nałożeniu środków antydumpingowych w 2006 r. na przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz w 2009 r. w odniesieniu do przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, świadczy o tym, że środki są skuteczne, a przemysł unijny poradził sobie ze skutkami wcześniejszego dumpingu, pomimo iż nie osiągnął już poziomu rentowności z 2008 r.

7.4. Wniosek

(122) Pomimo tego, że konsumpcja zmniejszyła się o 34 %, PU zwiększył swój udział w rynku, a wielkość produkcji i wielkość sprzedaży spadły mniej niż poziom konsumpcji. Pod względem rentowności przemysł unijny przynosił zysk w całym okresie badanym. Mając na uwadze powyższe kwestie, można stwierdzić, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym.

8. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(123) Jak wyjaśniono w motywach 69, 70, 77 i 78, eksportujący producenci w Rosji i na Ukrainie są w stanie znacząco zwiększyć swój eksport do Unii, wykorzystując dostępne wolne moce produkcyjne wynoszące około 1 750 000 ton, co równe jest całej konsumpcji unijnej. Całkowita zdolność produkcyjna producentów eksportujących w Rosji i na Ukrainie wynosi 5 500 000 ton. Jest zatem prawdopodobne, że w razie uchylenia środków na rynek unijny zostanie wprowadzona znacząca ilość rosyjskich i ukraińskich SPT, aby odzyskać udziały w rynku utracone ze względu na obowiązujące cła antydumpingowe i powiększyć je.

(124) Jak podkreślono w motywie 95, ceny przywozu z Rosji i Ukrainy były na niskim poziomie i podcinały ceny UE. Te niskie ceny najprawdopodobniej nadal byłyby stosowane. W przypadku Ukrainy, jak wskazano w motywie 80, ceny mogą nawet ulec dalszemu spadkowi. Taka polityka cenowa w połączeniu ze zdolnością eksporterów w wymienionych państwach do dostarczenia znaczących ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny najprawdopodobniej wywarłaby negatywny wpływ na ceny na rynku UE oraz prawdopodobnie na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego. Jak wykazano powyżej, wyniki finansowe przemysłu unijnego są ściśle powiązane z poziomem cen na rynku UE. Jest zatem prawdopodobne, że gdyby przemysł unijny był narażony na zwiększoną wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Rosji i Ukrainy, pogorszyłoby to jego sytuację finansową, podobnie jak stwierdzono to w ostatnim dochodzeniu. Na tej podstawie stwierdza się, że uchylenie środków stosowanych wobec przywozu pochodzącego z Rosji i Ukrainy najprawdopodobniej skutkowałoby ponownym poniesieniem szkody przez przemysł unijny.

(125) Należy przypomnieć, że środki antydumpingowe nałożono w 2006 r. w celu przeciwdziałania szkodliwemu dumpingowi powodowanemu przez przywóz między innymi z Chorwacji, Rosji i Ukrainy. Przemysł unijny nie mógłby jednak w pełni skorzystać z tych środków, ponieważ udział w rynku tych krajów został zastąpiony przez przywóz z Chin po niskich cenach. Miało to z pewnością wpływ na ograniczoną poprawę sytuacji PU, aż do momentu nałożenia środków przeciwko Chinom w 2009 r. Można zatem stwierdzić, że poprawa sytuacji PU po wcześniejszym dumpingu nie może zostać uznana za pełną i że przemysł unijny jest nadal podatny na szkodliwe działanie, wywołane prawdopodobnie przez obecność znaczących ilości przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny.

(126) W odniesieniu do Chorwacji, jak wskazano w motywie 60, jedyny zakład jest wystawiony na sprzedaż, produkcja została całkowicie wstrzymana i nie jest prawdopodobne jej wznowienie w najbliższym czasie. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że do UE wywożone były jedynie nieznaczne ilości, nawet jeżeli produkcja miałaby być wkrótce wznowiona, jest bardzo mało prawdopodobne, aby wywóz do Unii osiągnął wielkość zanotowaną w przeszłości.

(127) Zatem, w świetle znikomej wielkości wywozu w okresie badanym i faktu, że produkcja została całkowicie wstrzymana po ODP, stwierdza się, że uchylenie środków nałożonych na przywóz z Chorwacji najprawdopodobniej nie spowodowałoby ponownego wystąpienia szkody dla PU.

9. INTERES UNII

9.1. Wprowadzenie

(128) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec Rosji i Ukrainy nie zaszkodziłoby interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów. Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Co więcej: fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane, umożliwia ocenę jakiegokolwiek nadmiernie niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(129) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją szczególnie ważne względy mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków wobec przywozu pochodzącego z Rosji i Ukrainy w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

9.2. Interes przemysłu unijnego

(130) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Potwierdza to pozytywny rozwój jego sytuacji gospodarczej w okresie badanym. Silną przesłankę, że PU udało się dostosować do zmienionej sytuacji rynkowej, stanowi w szczególności fakt, że PU zwiększył swój udział w rynku w okresie badanym. Ponadto PU pozostawał rentowny przez cały okres badany.

(131) Można rozsądnie przewidywać, że jeżeli środki antydumpingowe zostaną utrzymane, przemysł unijny będzie w dalszym ciągu odnosić z nich korzyści. Nałożenie środków pozwoli przemysłowi unijnemu zwiększyć wielkość sprzedaży i poziom zysku, co umożliwi dalsze inwestycje w zakłady produkcyjne. Jeżeli środki wprowadzone wobec przywozu pochodzącego z Rosji i Ukrainy nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że przemysł unijny znowu poniesie szkodę w wyniku zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych z tych państw, a jego sytuacja finansowa pogorszy się.

9.3. Interes importerów

(132) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach ustalono, że wprowadzenie środków nie miałoby istotnych skutków dla importerów. Jak wskazano w motywie 18, trzech importerów udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowało w niniejszym dochodzeniu. Wskazali oni, że środki powodowały wzrost cen. Jednakże, ponieważ dochodzenie wykazało, że współpracujący importerzy pozyskują SPT od różnych dostawców z wielu różnych krajów oraz że ceny są konkurencyjne, ewentualny wpływ przedłużenia stosowania środków nałożonych na przywóz z Rosji i Ukrainy będzie ograniczony.

(133) W świetle powyższych ustaleń uznano, że obecnie obowiązujące środki nie mają znaczącego negatywnego wpływu na sytuację finansową importerów oraz że utrzymanie środków nie będzie mieć na nich niekorzystnego wpływu.

9.4. Interes użytkowników

(134) Na podstawie dostępnych informacji wydaje się, że udział SPT w kosztach produkcji użytkowników jest dość niski. SPT są zwykle elementem większych projektów (kotły,

rurociągi, budownictwo), stanowiąc jedynie ich część. Możliwe skutki utrzymania środków mogą zatem być nieznaczne.

(135) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim znanym użytkownikom. Jak wskazano w motywie 18, tylko jeden użytkownik współpracował w niniejszym postępowaniu. Wskazał on, że nie odczuł istnienia środków, ponieważ dostępne są inne źródła dostaw, a SPT nie mają dużego udziału w jego kosztach produkcji. W tym kontekście stwierdzono, że mając na uwadze nieznaczny wpływ kosztów SPT na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem oraz istnienie innych dostępnych źródeł dostaw, obowiązujące środki nie mają istotnego wpływu na ten przemysł.

9.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(136) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

10. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(137) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków stosowanych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Ukrainy oraz zakończenie stosowania tych środków względem przywozu z Chorwacji. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

(138) Jeden rosyjski eksporter wnioskował o przesłuchanie przez rzecznika praw stron i przyznano mu taką możliwość. Ten sam rosyjski eksporter twierdził, że Komisja niesłusznie uznała, że nie współpracował on w dochodzeniu. Eksporter ten wystąpił jako zainteresowana strona i przedstawił Komisji dwa oświadczenia, głównie dotyczące szkody, które zostały należycie wzięte pod uwagę przez Komisję. Jednakże eksporter ten nie przesłał odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy i nie przedstawił żadnych informacji dotyczących jego ceny eksportowej. W związku z tym Komisja nie miała innego wyjścia, niż obliczyć wartość normalną w odniesieniu do Rosji w oparciu o najlepsze dostępne fakty. Zastosowanie tej metodyki nie zostało zakwestionowane przez tego eksportera. W tych okolicznościach nie można uznać, że eksporter ten w pełni współpracował w dochodzeniu.

(139) Ten sam eksporter twierdził również, że ujawnione informacje są niejasne, wewnętrznie sprzeczne i niewystarczająco umotywowane. Twierdzenie to nie zostało jednak uzasadnione.

(140) Inny eksporter w Rosji twierdził, że przywóz z Rosji nie powinien być kumulowany z przywozem z Ukrainy. Jednakże w ostatnim dochodzeniu przywóz z Rosji i Ukrainy oceniano w sposób skumulowany (wraz z przywozem z Chorwacji). Ponieważ w odniesieniu do przywozu z Rosji i Ukrainy nadal spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, skutki tego przywozu były oceniane w sposób łączny, jak określono w motywach od 88 do 92. Nie przedstawiono argumentów, które mogłyby uzasadniać zmiany metodyki w tym zakresie.

(141) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że sytuacja przemysłu unijnego nie uzasadnia utrzymania środków, ponieważ ponowne wystąpienie szkody jest mało prawdopodobne. Nie przedstawiono jednak żadnych nowych argumentów, które

prowadziłyby do odmiennych niż w motywach 123–127 wniosków dotyczących ponownego wystąpienia szkody.

(142) Kilka zainteresowanych stron twierdziło także, że długi okres obowiązywania środków jest nieuzasadniony, i strony te wzywały do ich zakończenia. W tym względzie należy przypomnieć, że jest to pierwszy przegląd wygaśnięcia w odniesieniu do obecnego zakresu produktu. Środki dotyczące tego zakresu produktu obowiązują dopiero od 2006 r., co nie może być uznane za zbyt długi okres. W latach 1997-2004 obowiązywały rzeczywiście środki w odniesieniu do przywozu z Rosji a w latach 2000-2004 w odniesieniu do przywozu z Chorwacji i Ukrainy, ale środki te dotyczyły znacznie mniejszego zakresu produktu. W każdym razie, ponieważ w niniejszym dochodzeniu stwierdzono, że warunki, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione w odniesieniu do kontynuacji środków, fakt, że środki obowiązywały już od kilku lat, nie ma znaczenia.

(143) Stwierdzono ponadto, że przywóz z Rosji jest traktowany inaczej niż przywóz z Białorusi i Chorwacji, co można uznać za dyskryminację. Oświadczenie to nie odzwierciedla rzeczywistości, ponieważ sytuacja w odniesieniu do tych państw jest zupełnie inna. Skarga dotycząca przywozu z Białorusi została wycofana i w konsekwencji postępowanie zostało zakończone zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego[20]. Po ujawnieniu informacji nie wskazano przesłanek świadczących, iż zakończenie to nie leży w interesie Unii. W odniesieniu do Chorwacji, jak określono w motywach od 63 do 65, produkcja w tym państwie ustała.

(144) Można w związku z tym stwierdzić, że otrzymane uwagi nie powodują zmiany powyższych wniosków.

(145) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu SPT pochodzących z Rosji i Ukrainy powinny zostać utrzymane. Środki stosowane względem przywozu z Chorwacji powinny natomiast wygasnąć,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(1) Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (*Carbon Equivalent Value*, CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (*International Institute of Welding*, IIW)[21], obecnie objętych kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93[22] (kody TARIC 7304 11 00 10, 7304 19 10 20, 7304 19 30 20,

---

[20] Dz.U. L XX z xx.yy.2012, s. x.

[21] CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym, 1967, dok. IIW IX-555-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa (IIW).

[22] Zgodnie z obecną definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury

7304 22 00 20, 7304 23 00 20, 7304 24 00 20, 7304 29 10 20, 7304 29 30 20, 7304 31 80 30, 7304 39 58 30, 7304 39 92 30, 7304 39 93 20, 7304 51 89 30, 7304 59 92 30 i 7304 59 93 20) i pochodzących z Rosji i Ukrainy.

(2) Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	**Przedsiębiorstwo**	**Cło antydumpingowe %**	**Dodatkowy kod TARIC**
Rosja	Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant i Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works	**24,1**	**A741**
	OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant i OAO Seversky Tube Works	**27,2**	**A859**
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	**35,8**	**A999**
Ukraina	OJSC Dnepropetrovsk Tube Works	**12,3**	**A742**
	LLC Interpipe Niko Tube i OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (Interpipe NTRP)	**17,7**	**A743**
	CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist	**25,7**	**A744**
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	**25,7**	**A999**

(3) O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

(4) Postępowanie przeglądowe dotyczące przywozu rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (*Carbon Equivalent Value* – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (*International Institute of Welding*, IIW), obecnie objętych kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93, pochodzących z Chorwacji, niniejszym zostaje zakończone.

---

taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący